

Oponentní posudek na disertační práci

Autor: Ing. Eva Šviráková

Téma: Návrh na zefektivnění systému řízení a financování vysoké školy

1. Volba tématu

Téma, které zvolila autorka je vysoce aktuální. Faktorů, které aktuálnost podtrhují je několik a ne všechny jsou vnímány veřejností stejně intenzivně. Mezi prvořadě patří existence školního na soukromých VŠ, při jejich současném stále se zvyšujícím počtu. Svou roli sehraává také v Evropě uplatňovaný systém bakalářského studia pro co nejširší vrstvy mladých lidí a v neposlední řadě to je uplatnitelnost absolventů jednotlivých zaměření na trhu práce.

2. Použité metody, struktura disertační práce a stanovení cíle

Již v tezích naznačila autorka, že má jasnou představu o struktuře a o výsledcích které chce dosáhnout. V disertační práci samotné se svým původním představám maximálně přiblížila a nutno podotknout, že akceptovala doporučení zaměřit se na UTB, případně v dotazníkovém průzkumu na jiné vybrané školy a neklást si nereálný cíl který by spočíval v posouzení celého vysokého školství. Práci strukturuje do šesti kapitol, jejichž řazení je poněkud neobvyklé, nicméně je lze akceptovat. Teoretická část a analýza současného stavu problematiky je dostatečná a tvoří cca jednu třetinu rozsahu celé práce. Co se týká použitých metod, mohla autorka volit poněkud jiné termíny než cituji str.58 „...metodou pro zpracování mé DP je *naplnění všech bodů*, které jsou nutné pro úspěšné zakončení DP..“. Autorka přitom používá celou škálu metod (analýza, syntéza, komparace, dotazníkový průzkum), přičemž jak obr.6 tak obr. 7 představují zajímavá grafická ztvárnění používaných metod. Text obecně je vhodně strukturován a doplněn řadou tabulek a grafů.

V návaznosti na výše uvedená fakta je cíl stanoven racionálně snad až příliš skromně, neboť autorka sama chce nejdříve „... připravit soubor informací k definování efektivního systému řízení...“ a poté v závěrech již používá termín „...definování efektivního systému řízení..“.

3. Dosažené výsledky

Za stěžejní tvůrčí kapitolu lze označit kapitolu čtvrtou, kde dochází k naplnění modelu, který autorka definovala v předcházejícím textu údaji, které poté znázorňuje v šesti segmentech na pavučinových diagramech. Nutno říci, že některé mají větší, jiné menší vypovídací schopnost ale jde o jednoznačně originální přístup vyjádření výsledků průzkumu. Zde je však nutno podotknout, že průzkum sice odpoví na otázku co kdo dělá, nicméně je obtížné dovodit jak to udělat aby to bylo relativně nejlepší. V kapitole 4.2 Procesní řízení naznačuje autorka přístup, který by zasloužil podrobnější vysvětlení, zejména konkretizaci procesů na univerzitě, zda a jak budou posuzovány procesy administrativní a zda také procesy ryze pedagogické(viz poznámka o hodnocení pedagogů studenty). Celkově však úvahy, které autorka prezentuje ve 4. kapitole svědčí o její profesní zdatnosti a jisté praxi v řešené problematice.

Za jednoznačný fenomén v práci lze označit pokus o aplikaci systému řízení Baťa. Při jeho aplikaci byt' se jedná o systém v té době jednoznačně racionální, který vychoval řadu špičkových manažerů, kteří se realizovali prakticky po celé 20. století je nutno vzít v úvahu následující fakta a srovnat je se současnou realitou:

- Baťa vychovával mladé muže pro svou firmu
- Baťa se o ně staral i v mimopracovní dobu(vytvářením sociálních podmínek)
- Baťa nutil absolventy ke spořivosti a nabízel zboží ve svých prodejnách

V současnosti již neexistuje většina učilišť a škol, které vychovávaly pro své podniky. Je pravdou, že síť VŠ doznala obrovského rozmachu, mnohdy na úkor kvality výuky. Spořivost a využívání „domácích obchodníků“ je devastována agresivně působícími markety. To je ale nevratný proces, se kterým se musíme vyrovnat, svět se nepřizpůsobí nám, ale my jemu....

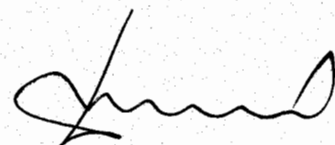
Co se týká hypotéz, autorka jejich počet ve srovnání s původním záměrem snížila, cíl a jeho prezentaci však považuji za šťastněji formulovaný. Práce má velmi dobrou grafickou úpravu a je čtivá.

4. Závěr, využitelnost v praxi a příspěvek k rozvoji vědního oboru

Disertační práce Ing. Evy Švirákové je i přes vznesené připomínky pozitivním krokem v oblasti dalšího poznání řízení financování vysokého školství. Její využitelnost spočívá především v návrhu kritérií(viz str. 186) a v započetí konkrétní diskuse všech zúčastněných a to jak na akademické půdě(tam především) tak ve strukturách rozhodujících o zdrojích a způsobech jejich dělení.

Z těchto důvodů konstatuji, že práce splnila stanovený cíl a autorka má všechny předpoklady k dalšímu odbornému růstu. V případě úspěšné obhajoby doporučuji udělit Ing. Evě Švirákové vědeckopedagogický titul Ph.D.

Ve Zlíně 28. 11. 2006

prof. Ing. Jiří Polách, CSc.